

A 40 ANYS DE LA CONSTITUCIÓ DEL 1978: TOT FERMAT?

MANIFEST DE LES FUNDACIONS DARDER-MASCARÓ
DAVANT EL 40È ANIVERSARI DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA DE 1978

Tot i els esforços del govern espanyol i els poders de l'Estat per defensar les virtuts de la Constitució

de 1978 i de les institucions i de l'ordenament jurídic que se'n deriva en aquest 40è aniversari de la seva aprovació, cada vegada es constata de manera més clara la involució democràtica i el retrocés pel que fa als drets i la llibertats en els darrers temps.

Les oligarquies i els poders de l'Estat han tancat files entorn a la defensa de la unitat d'Espanya i la monarquia, mentre la crisi econòmica dels darrers anys i la reforma constitucional express de 2010 en benefici dels poders financers va suposar una ruptura del pacte social que representava la carta magna, de la mateixa manera que el frau de l'aplicació de l'article 155 en el cas català ha suposat la ruptura del pacte territorial.

Els drets i les aspiracions de benestar i llibertat de persones i pobles queden aparcats, si és que no són directament conculcats per l'entesa entre oligarquies i els poders de l'Estat, amb la rectificació de la sentència del Suprem sobre les hipoteques com un dels exemples recents al respecte, mentre el dret constitucional d'accés a un habitatge recollit a l'article 47 que en contra del seu text ni garanteix un habitatge digne ni lluita contra l'especulació amb el que s'ha convertit en el principal problema social a les Illes Balears: l'accés a l'habitatge.

I així tot. Aquesta entesa entre oligarquies i poders de l'Estat és la que ha permès també, en els darrers anys, recentralitzar l'administració i restar sobirania a les comunitats, en una operació que combina perfectament el més ranci del nacionalisme espanyol i del neoliberalisme, quan són les comunitats les responsables de gestionar un malmès estat del benestar, mentre que és l'administració central la principal deutora pública, la mateixa administració que no ha tingut miraments a l'hora de rescatar bancs.

L'estat social i democràtic que la Constitució diu defensar és cada vegada menys social i menys democràtic, i d'això poden donar compte des dels milions de persones que intentaren votar a Catalunya a l'1 d'octubre de l'any passat i els presos polítics. I també els artistes, activistes socials, sindicalistes i periodistes perseguits i represaliats per una «Justícia» que tampoc no dubta a l'hora de dictar sentències que ignoren i emparen la violència patriarcal.

El desprestigi de les institucions en aquests moments és fins i tot superior a l'estat d'ànim que va donar lloc a les mobilitzacions del 15M, des de la judicatura a les forces i cossos de seguretat, passant pels partits polítics i les institucions representatives i de govern. I allò que s'albira és un ressorgiment d'un nou feixisme que anuncia i justifica tota la involució esmentada i que cada vegada de forma més desacomplexada, reivindica un llegat franquista que sembla enquistat a les estructures de l'Estat. Un moviment reaccionari homologable a la que recorre el món, des dels Estats Units a Brasil, passant pel conjunt d'Europa.

Per tot això, i davant el 40è aniversari d'una Constitució que s'ha demostrat del tot insuficient per resoldre els problemes i les aspiracions de la ciutadania i dels pobles de l'Estat:

Rebutjam el caràcter pretesament intocable de la Constitució tant pel que fa a la forma de l'Estat (monarquia o república), la seva estructura territorial i el desenvolupament dels drets socials.

Denunciam una separació de poders més fictícia que real, amb un sistema de justícia pel que sembla que no hi hagi passat cap mena de transició democràtica, i que participa de la conculcació de drets i llibertats fonamentals com la llibertat d'expressió i la participació política.

Condemnam la impunitat amb la qual es fa apologia del feixisme i dels discursos feixistes, i la normalització d'aquests per part de polítics i mitjans de comunicació, i l'apropiació del «constitucionalisme» per part dels mateixos individus que es varen mostrar en el seu dia fermes defensors del règim franquista.

I sobretot: feim una crida a les forces polítiques, organitzacions socials i persones progressistes a unir esforços per aturar aquesta involució democràtica i coordinar accions per tal d'avançar i fer camí cap a escenaris que permetin avançar de la resistència a l'emancipació des del respecte als drets, llibertats i aspiracions de la ciutadania diversa i dels pobles de l'Estat.

Diem NO a la manca de separació de poders, a l'ús partidista de la justícia, a les reminiscències franquistes a les estructures de poder i a la impunitat dels discursos i actituds feixistes.

I sobretot: feim una crida a unir esforços per aturar la involució democràtica i actuar en defensa dels drets i llibertats

